

Appel iværksat den 28. april 2011 af Oscar Orlando Arango Jaramillo m.fl. til prøvelse af Personalerettens kendelse af 4. februar 2011 i sag F-34/10, Arango Jaramillo m.fl. mod EIB

(Sag T-234/11 P)

(2011/C 211/58)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxembourg, Luxembourg), Maria Esther Badiola (Luxembourg), Marcella Bellucci (Luxembourg), Stefan Bidiuc (Grevenmacher, Luxembourg), Raffaella Calvi (Schuttrange, Luxembourg), Maria José Cerrato (Luxembourg), Sara Confortola (Verona, Italien), Carlos D'Anglade (Luxembourg), Nuno Da Fonseca Pestana Ascenso Pires (Luxembourg), Andrew Davie (Medernach, Luxembourg), Marta De Sousa og Costa Correia (Itzig, Luxembourg), Nausica Di Rienzo (Luxembourg), José Manuel Fernandez Riveiro (Sandweiler, Luxembourg), Eric Gällstad (Rameldange, Luxembourg), Andres Gavira Etzel (Luxembourg), Igor Greindl (Canach, Luxembourg), José Doramas Jorge Calderon (Luxembourg), Monica Lledo Moreno (Sandweiler), Antonio Lorenzo Ucha (Luxembourg), Juan Antonio Magaña-Campos (Luxembourg), Petia Manolova (Bereldange, Luxembourg), Ferran Minguella Minguella (Gonderange, Luxembourg), Barbara Mulder-Bahovec (Luxembourg), István Papp (Luxembourg), Stephen Richards (Blaschette, Luxembourg), Lourdes Rodriguez Castellanos (Sandweiler), Daniela Sacchi (Mondorf-les-Bains, Luxembourg), Maria Teresa Sousa Coutinho da Silveira Ramos (Almargem do Bispo, Portugal), Isabelle Stoffel (Mondorf-les-Bains), Fernando Torija (Luxembourg), Maria del Pilar Vargas Casasola (Luxembourg), Carolina Vento Sánchez (Luxembourg), Pé Verhoeven (Bruxelles, Belgien), Sabina Zajc (Contern, Luxembourg) og Peter Zajc (Contern) (ved advokaterne B. Cortese og C. Cortese)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede kendelse ophæves, den formalitetsindsigelse, som EIB har rejst i sag F-34/10, forkastes, og sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende sagens realitet og vedrørende sagens omkostninger i overensstemmelse med appellanternes påstand i første instans.
- Subsidiært: henset til de nye retsspørgsmål, der er rejst ved nærværende appel, fordeles sagens omkostninger mellem parterne, såfremt det findes rimeligt.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremført tre anbringender.

- 1) Første anbringende, som er opdelt i tre led, vedrører, at der er begået en retlig fejl ved fastsættelsen af den rimelige frist,

der finder anvendelse ved indleveringen af stævningen i tvisterne mellem EIB og dens ansatte.

- Med det første led har appellanterne foreholdt Personaleretten, at denne har tillagt retspraksis vedrørende søgsmålsfristerne for EIB's ansatte en rækkevidde, som ikke kan udledes af denne, ved de facto at bortse fra reglen om en rimelig frist, som ved selve sin karakter er fleksibel og åben for en konkret afvejning af de involverede interesser, og erstatte denne af en frist på tre måneder, som anvendes strengt og generelt.
- Med det andet led har appellanterne gjort gældende, at der hvad angår tvister mellem EIB og dennes ansatte ikke er fastsat nogen frist i de gældende love, men at EIB har anvendt fristen på tre måneder og fristen på ti dage i tjenstemandsvedtægtens artikel 91 og procesreglementets artikel 100, stk. 3, analogt.
- Med det tredje led har appellanterne gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, samt tilsidesættelse af appellanternes ret til effektiv domstolsbeskyttelse, for så vidt som Personaleretten har betegnet den af appellanterne overholdte frist som urimelig, idet denne afviger ganske lidt fra de referencfrist, som finder anvendelse i vedtægtsmæssige sammenhænge.

- 2) Andet anbringende, som fremsættes subsidiært, vedrører, at der foreligger en retlig fejl ved fortolkningen af de gældende procedureregler, sammenholdt med princippet om uforudselige omstændigheder.
- 3) Tredje anbringende, som fremsættes subsidiært, vedrører forkert gengivelse af det forelagte bevismateriale med henblik på at godtgøre, at der forelå omstændigheder, som ikke kunne forudses, og tilsidesættelse af reglerne om sagens oplysning og tilrettelæggelse.

Sag anlagt den 9. maj 2011 — Kaltenbach & Voigt mod KHIM (3D eXam)

(Sag T-242/11)

(2011/C 211/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kaltenbach & Voigt (Biberach an der Riß, Tyskland) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. marts 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2361/2010-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket bestående af ordene »3D eXam« for varer i klasse 10

Undersøgerens afgørelse: Afslag på at få den internationale registrering beskyttet i Den Europæiske Union i henhold til varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 2

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning nr. 207/2009 og manglende iagttagelse af den ældre nationale registrering/beskyttelse med henvisning til, at den omhandlede internationale registrering: (i) ikke er rent beskrivende, og (ii) har særpræg, eftersom den relevante kundekreds vil anse tegnet »3D eXam« for en angivelse af en handelsmæssig oprindelse.

Sag anlagt den 12. maj 2011 — International Engine Intellectual Property Company mod KHIM (PURE POWER)

(Sag T-248/11)

(2011/C 211/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Engine Intellectual Property Company, LLC (Warrenville, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Thomas og B. Reiter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. februar 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2310/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der berammes mundtlig forhandling, såfremt Retten ikke kan træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PURE POWER« for varer i klasse 12

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), og artikel 7 stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009 samt »generelle varemærkeretlige principper«, idet appelkammeret

fandt, at det ansøgte EF-varemærke var beskrivende for de varer, som registreringsansøgningen vedrørte, og ikke havde noget særpræg.

Sag anlagt den 20. maj 2011 — Fella mod Rådet

(Sag T-255/11)

(2011/C 211/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Zakaria Fella (New York, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat G. Collard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at for så vidt angår sagsøgeren, Zakaria Fella, har Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 og Rådets afgørelse 2011/221/FUSP af 6. april 2011, offentliggjort den 7. april 2011 i Den Europæiske Unions Tidende, ikke støtte i de faktiske forhold.
- Som følge heraf
 - annulleres Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 og Rådets afgørelse 2011/221/FUSP af 6. april 2011,
 - bestemmes det subsidiært, at Zakaria Fellahs navn slettes fra de lister, der er vedlagt som bilag til forordningen og beslutningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren to anbringender gældende.

- 1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet begrundelserne for, at sagsøgeren er blevet opført på listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, er stereotype og ikke nævner noget konkret faktisk forhold, som kunne muliggøre en vurdering af relevansen af denne opførelse.
- 2) Det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet
 - det anføres mod sagsøgeren, at denne bidrager til finansieringen af L. Gbagbos administration, selv om sagsøgeren dels i det væsentlige udøvede sine opgaver hos L. Gbagbo, da denne var anerkendt af det internationale samfund som legitim statsleder, dels ikke havde rådighed over ressourcer, der ville have gjort det muligt for ham at finansiere L. Gbagbos administration